

عنوان مقاله:

بررسی نقش طراحی معماری در ارتقا تعاملات اجتماعی سالمندان در فضاهای شهری

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حمیدرضا عامری سیاهوئی - استادیار گروه معماری مرکز پیام نوریندرعباس

فاطمه احمدی سرخونی - کارشناس ارشد معماری مدرس گروه معماری و شهرسازی دانشگاه پیام نوریندرعباس

فاطمه تیموری نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری مرکز پیام نورقشم

خلاصه مقاله:

بر طبق آمارهای جهانی و باتوجه به پیشرفت های پزشکی، کاهش مرگ و میر و همچنین کاهش آمار زاد و ولد در جوامع، بالا رفتن جمعیت سالمندان حقیقتی نزدیک می باشد. سالمندان از جمله گروه های اجتماعی هستند که به دلیل شرایط سنی و کاهش نسبی فعالیت های کاری، اوقات فراغت بسیار دارند و امکان استفاده آنها از فضاهای شهری برای انجام فعالیتهای اختیاری و اجتماعی بیش از دیگر اقشار جامعه است. سالمندان ما پارک نشین هستند چون برنامه ی دیگری برای آنها در نظر گرفته نشده است. بنابراین فضای معماری و شهرسازی یکی از مهمترین عناصر در ارتباط با زندگی سالمند می باشد. سالمندان دوست دارند با انجام دادن مسؤلیت ها و ایجاد روابط اجتماعی با همسایگان، ثابت کنند که همچنان از توانایی دوران جوانی برخوردار هستند. اما آیا طراحی معماری در فضاهای شهری ما نیازهای سالمندان را برآورده و تسهیلات لازم را جهت ارتقاء تعاملات اجتماعی برای این قشر از جامعه تامین می کند؟ در این پژوهش قصد داریم باتوجه به شناخت ویژگی های فیزیولوژیکی (جسمی-فیزیکی)، سایکولوژی (روحي-عاطفی) و ویژگیهای اجتماعی سالمندان تاثیر آنها را در خلق فضاهای معماری و به وجود آمدن ضوابط خاص طراحی ویژه سالمندان و روش های تقویت تعاملات اجتماعی این قشر را در فضاهای شهری بررسی کنیم. شرایط جسمی و روحی سالمند، شناخت نیازها و ویژگی های این دوران از جمله فاکتورهایی می باشد که رسیدن به این منظور را میسر می سازد

کلمات کلیدی:

سالمندان ، فضاهای شهری ، تعاملات اجتماعی ، ترجیحات سالمندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414049>

